

PRZYMUSZANIE (7) sb n

a jasne, e pochylone.

sg N przymuszani(e) (4). ◇ G przymuszaniã (1). ◇ D przymuszaniu (1). ◇ A przymuszanié (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Nakazywanie, zobowiązanie; nakłanianie; instantia, pressura Mącz (7): [Terrakońskie koncylijum do papieża Hilaryjusza pisało:] By też dobrze żadne przymuśńanye porządku Kołcyelnego ktemu nye cífnęło/ záiłte myelibyśmy żedąc onego przywilejá łtolice wáfley/ zá którym ośobliwe kazánye nabłogofławyenłfego Pyotrã/ [...] wśłech ofwyecenyu po wślyłtkim łwyećye porãdzyło *KromRozm III P3*.

przymuszanie kogo na co (1): [grzechy] Przeciwo Dżiewiętę^{mu} y Dżieśiętęmu [przykazaniu]. [...] Ná grãnie w kãrty o piendzde infzych przymuśńanie/ ábo tych którzy łwych piendzdy nie máią námawianie. *LatHar* 118.

przymuszanie czyje (1): Takci się zemną dzieie/ ktory choc co na wãłze przymuśńanié włty czynię/ iednak łercem boga okrutnie nienawidzę i wfac ięmu żadną miarã nie mogę. *MurzHist* K4.

W połączeniach szeregowych (3): Peccata condicere necessitati et instantiae, Grzechy muśńeniu á nieuftrzeżonemu przimuśńaniu y dopiekaniu przywłãzczãc. *Mącz* 418d; Instantia, Vítanie nád kim álbo nád czym włtãwiczność/ pilność/ wśłowãnie/ przimuśńanie/ pobudzãnie. *Mącz* 418d, 320d.

Szereg: »przymuszanie abo namawianie« (1): *LatHar* 118 cf *przymuszanie kogo na co*.

Wyrażenie przyimkowe: »z przymuszania« (1):

~ *Wyrażenie*: »z gwałtownego przymuszania« (1): Trzecie [przyrodzenie] zãfię będzie tãk złe á łwowlne/ że go żadne przykłãdy/ áni złe áni dobre/ nie rułzã/ [...] A ten zda mi łie iż łie nágorzey wdał/ bo iuz to nędzne ćwiczenie/ ktore nie s przyrodzoney cnoty/ ále z gwałtownego przymuśńania/ iãko tãko wżdy łie potrołze polorowãc muśi. *RejZwierc* 18v. ~

Synonimy: ciśnienie, muszenie, namawianie, pobudzanie.

Cf **PRZYMUSZAC**